

Sygn. akt VI U 67/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy I. T.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem I. T.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia (...)roku Nr (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia (...) roku Nr (...) oraz poprzedzające je orzeczenie Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia (...) roku nr (...) w ten sposób, że zalicza I. T. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w okresie od 20 lutego 2015 roku do 19 maja 2015 roku.

Sygn. akt VI U 67/15

UZASADNIENIE

I. T. złożyła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia (...) roku, Nr (...), utrzymującego w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. w przedmiocie ustalenia lekkiego stopnia niepełnosprawności (k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 30 stycznia 2015 roku Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że w toku postępowania Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył zainteresowaną do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Po wniesieniu odwołania, na podstawie dokumentacji medycznej i badania lekarskiego, skład orzekający podtrzymał kwalifikację poprzedniego organu o zaliczeniu odwołującej do lekkiego stopnia niepełnosprawności (k. 4).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

U I. T. rozpoznano zaburzenia depresyjno-lękowe z objawami paniki, a także zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów (k. 4v).

Zaburzenia depresyjno-lękowe zostały potwierdzone przez biegłą sądową z zakresu psychiatrii M. L. (k. 15). Nasilenie dolegliwości pozwala zaliczyć wnioskodawczynię do lekkiego stopnia niepełnosprawności okresowo do 30 września 2016 roku.

Także schorzenia ortopedyczne oznaczone symbolem niepełnosprawności 05-R naruszają sprawność organizmu wnioskodawczyni i stanowią w ocenie lekarza K. K. biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii o niepełnosprawności w stopniu lekkim (k. 35). Przy czym, z uwagi na zabieg operacyjny ZCN, w okresie od 20 lutego 2015 roku do 19 maja 2015 roku wnioskodawczyni mogła być zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzeń ortopedycznych oznaczonych symbolem niepełnosprawności 05-R. Biegły podkreślił, że w chwili orzekania przez Zespoły do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności nie było pewne, kiedy zostanie wykonany przedmiotowy zabieg operacyjny.

Jedynie trzeci biegły sądowy wydał opinię bez badania z uwagi na wniosek I. T. (k. 61). J. O. specjalista neurochirurg i neurotraumatolog potwierdził lekki stopień niepełnosprawności I. T., z wyjątkiem w/w okresu od 20 lutego 2015 roku do 19 maja 2015 roku (k. 72). Fakt przebycia operacji z powodu ZCN nadgarstka prawego w dniu 20 lutego 2015 roku sprowadzał niezdolność do pracy 3 miesiące po operacji i do 19 maja 2015 roku powodował umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy, a w szczególności w aktach Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., a także w oparciu o dowody z opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii M. L., lekarza K. K. biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii oraz J. O. specjalisty neurochirurga i neurotraumatologia.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako wiarygodne, bowiem są one nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondują ze sobą tworząc logiczną całość. Dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Podobnie Sąd ocenił opinie biegłych sądowych z zakresu psychiatrii M. L., lekarza K. K. biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii oraz J. O. specjalisty neurochirurga i neurotraumatologia. Zdaniem Sądu przedłożone opinie są jasne oraz rzeczowe. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania ich rzetelności, dlatego też jako nie budzące wątpliwości, stanowiły wartościowy materiał dowodowy, na którym Sąd opierał się przy wydawaniu orzeczenia w niniejszej sprawie.

Odwołująca zgłaszała zastrzeżenia do opinii, jednak zadaniem Sądu brak było podstaw do dopuszczania dowodu z kolejnych opinii (k. 84). Nie można bowiem skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem. W przedmiotowej sprawie przekonanie odwołującej o wyższym stopniu niepełnosprawności wynika jedynie z subiektywnego przekonania, nie popartego żadnymi dowodami. Sąd uznał, iż opiniom złożonym w przedmiotowej sprawie przez biegłych sądowych nie można niczego zarzucić, dlatego oceniając je jako prawidłowe i wiarygodne, na ich podstawie dokonał ustaleń faktycznych. Podkreślenia wymaga fakt, że dwa dokumenty złożone na rozprawie nie wnoszą niczego nowego do obrazu sprawy. Pierwszy dot. jedynie skierowania

na rehabilitację, zaś okoliczności z drugiego, z dnia 29 stycznia 2015 roku, były już analizowane przez lekarza K. K. biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii w opinii z dnia 22 czerwca 2015 roku.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2011 roku, Nr 127, poz. 721 ze zm.) stanowi, że ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą:

- 1) znaczny;
- 2) umiarkowany;
- 3) lekki.

Zgodnie z art. 4 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych:

ust. 1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

ust. 2. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

ust. 3. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

ust. 4. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnych, przekonywujących i zbieżnych ze sobą pisemnych opiniach biegłych sądowych z zakresu psychiatrii M. L., lekarza K. K. biegłego sądowego w dziedzinie ortopedii i traumatologii oraz J. O. specjalisty neurochirurga i neurotraumatologia.

W ocenie Sądu opinie 3 biegłych sądowych są wiarygodne, jasne, rzeczowe i nawzajem się uzupełniają. Zostały sporządzone przez specjalistów z zakresu schorzeń rozpoznanych u odwołującej, po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo, po przeprowadzeniu przez 2 biegłych badań lekarskich. W ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią pisemnych opinii biegłych.

Opinie biegłych sądowych, jako logiczne i wyczerpujące, Sąd uznał za podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia, przyjmując zawarte w nich ustalenia za własne.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym przede wszystkim na podstawie opinii biegłych K. K. oraz J. O., w ocenie Sądu należy w części uwzględnić odwołanie i zaliczyć I. T. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w okresie od 20 lutego 2015 roku do 19 maja 2015 roku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w zw. z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych - zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia (...) roku

oraz poprzedzające je orzeczenie Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia(...)roku w ten sposób, że zalicza I. T. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w okresie od 20 lutego 2015 roku do 19 maja 2015 roku.

ZARZĄDZENIE

(...)